ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΕΡΑΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΡΥΠΑΝΣΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ. Τὸ «χρυσὸ κέρας» ἔχει μεταβληθεῖ σὲ σύμβολο ρυπάνσεως πού τώρα χαρακτηρίζει τὴν ἐσαεὶ ὁμορφη αὐτὴ Πόλη. Ο Κεράτειος Κόλπος ἄλλοτε ποτὲ μέρος ἑκδρομῶν καὶ ἀναψυχῆς ἔχει κάθε λόγο τώρα νὰ διεκδικεῖ τὴ δεύτερη μὲ τρίτη θέση στὸν κόσμο ἀπὸ πλευρᾶς ρυπάνσεως.

Καθὼς διασχίζει κανεὶς τὸν Κεράτειο μὲ πλοιάριο περνώντας δίπλα ἀπὸ μερικὰ ἱστορικὰ σὰν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὰ Τείχη τῆς παλιᾶς Πόλης, τοῦ πιάνεται ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ τὴ δυσωδία τῶν βιομηχανικῶν ἀποβλήτων καὶ τῶν ἀνθρωπίνων περιττωμάτων.

Καὶ ὅμως δέκα μόλις χρόνια νωρίτερα, ὅπως λένε οἱ βαρκάρηδες τοῦ Κερατείου Κόλπου, μποροῦσε κανεὶς νὰ ψαρεύει καὶ νὰ κολυμπάει ἀκόμη σ' αὐτὰ τὰ νερά.

«Πῶς ὅμως εἶναι δυνατὸ νὰ καλυμπήσει κανεὶς τώρα πολὺ δὲ λιγότερο καὶ νὰ ψαρέψει, ὅταν τὰ ὀξέα ἀφαιροῦν κι αὐτὴ ἀκόμη τὴ μπογιὰ ἀπὸ τὶς βάρκες μας».

Η συντήρηση τῆς πολυδαίδαλης αὐτῆς πόλης — πού ἡ μείζων περιοχή της ἔχει πληθυσμὸ πέντε ἑκατομμυρίων — μὲ τὶς χιλιάδες της μνημεῖα ἀπὸ διάφορες ἐποχές, θὰ ἀποτελοῦσε δύσκολο ἔργο γιὰ ὁποιαδήποτε κυβέρνηση. Αλλη μιὰ πρόσφατη ἐκδήλωση τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ κατευθυνομένης πολεοδομικῆς ἀναπτύξεως ἐπὶ δεκαετίες ἢ καὶ αἰῶνες ἀκόμη, σημειώθηκε στὶς ἀρχὲς τούτου τοῦ χρόνου μὲ τὴν κατάρρευση τοῦ περιφήμου «Πασσάζ τῆς Μπύρας».

Ηταν ἐναστενὸ ὅλο μπουρομάγαζα, ὅπου ἐπαιρνε κανεὶς τὴν μπύρα του ἀκουμπώντας τὸ μεζὲ του καὶ πάνω στὸ βαρέλι τῆς μπύρας ἀκόμη, χαζεύοντας τὸν κόσμο γύρω του.

Οἱ μαγαζάτορες ὅμως, γιὰ νὰ αὐξάνουν διαρκῶς τὰ ὑπόγειά τους κελλάρια, εἶχαν κυριολεκτικὰ ὑποσκάψει τόσο πολὺ αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ μαγαζιά τους, ὥστε κάποτε εὐτυχῶς στὶς 4τὸ πρωΐ — νὰ καταρρεύσουν ὅλα. Σκοτώθηκαν μόνο ὀκτώ. Διαφορετικὰ τὰ θύματα θὰ μετριόνταν μὲ τὶς ἑκατοντάδες.

Η πρόσοψη ὡστόσο ἐμεινε ἀνέπαφη. Καὶ ἡ Δημαρχία ἔχει ὑποσχεθεῖ νὰ ξανακτήσει τὶς μπυραρίες πάνω σὲ γερότερα, τῇ φορᾷ αὐτῇ, θεμέλια.

Η ρύπανση τοῦ ἰδίου τοῦ Βοσπόρου εἶναι μικρότερη ἀπὸ τοῦ Κερατείου Κόλπου.

Τὰ δυνατὰ ρεύματα ἀπὸ τὴ Μαύρη Θάλασσα τὸν καθαρίζουν συνεχῶς. Πολλοὶ ἦταν οἱ ἐπικρῖτὲς τῆς πελώριας γέφυρας, πού ἑνώνει τὶς δύο ἀκτὲς τοῦ Βοσπόρου

Ανάμεσά τους ἦταν καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ σημερινὸς πρωθυπουργὸς Ἔτζεβίτ.

Οἱ περισσότεροι τῇ χαρακτήριζαν σὰν περιττὴ πολυτέλεια, ἂν ὄχι σὰν ἀνοησία.

Κι ὅμως. Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς ὡς τὰ τέλη τῆς δεκαετίας τοῦ 1980 θὰ περνοῦσαν πάνω ἀπὸ 20 ἑκατομμύρια ὀχήματα, πληρώνοντας τὰ ἀντίστοιχα διόδια.

Πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες ὅμως ξεπεράσθηκε ὁ ἀριθμὸς τῶν 50 ἑκατομμυρίων ὀχημάτων πού πέρασαν αὐτὴ τὴ γέφυρα. Τὸ κόστος της ἔχει ἤδη καλυφθεῖ καὶ τώρα ἀρχίζει νὰ ἀποδίδει σημαντικὰ κέρδη.

Η Κωνσταντινούπολη εἶναι γνωστὴ ἀπὸ παλιὰ καὶ γιὰ τὶς ἱστορικὲς μειονότητές της. Οἱ Ελληνες ἀριθμοῦν τώρα μερικὲς χιλιάδες μόνο καὶ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξυπηρετεῖ στοὺς ἱστορικοὺς ρόλους μὲ αὐτὴ τὴ Βυζαντινὴ Πόλη.

Η κοινότητα τῶν Αρμενίων διατηρεῖ τὴν διακριτικότητα της πίσω ἀπὸ διάφορα Τουρκικὰ ὀνόματα. Χαρακτηριστικὸ τῆς Πόλης εἶναι οἱ ἐκκλησίες της. Πολλὲς ἀπὸ αὐτὲς εἶναι μοναδικὲς κι' ἀνάμεσά τους μιὰ ἐκκλησία ἀπὸ χυτοσίδερο στὸ Χρυσοῦν Κέρας, πού μεταφέρθηκε στὴν Πόλη στὴ δεκαετία τοῦ 1880 κομματιαστά. Ἴσως αὐτὴ νὰ εἶναι ἡ πρώτη προκατασκευασμένη ἐκκλησία στὸν κόσμο.

Σημαντικὴ ἴσως ἡ σημαντικότερη τώρα εἶναι ἡ μειονότητα τῶν Κούρδων στὴν Πόλη. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν Πατρίδ ατους στὰ ὄρια Τουρκίας, Περσίας, Ιράκ, Συρίας καὶ Σοβιετικῆς Ενώσεως ὁ ἀριθμὸς τους μέσα στὴν Δια τὴν Τουρκία φθάνει τὰ ἕξη μὲ ἑφτὰ ἑκατομμύρια.

Κι ὅμως πάντα προσπαθοῦσαν νὰ τοὺς ἀγνοοῦν σὲ βαθμὸ πού καὶ σ' αὐτὸ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Αγκυρας, στὴ Σχολὴ Πολιτικῶν Επιστημῶν φυτώρια τῶν Τούρκων διπλωματῶν καὶ πολιτικῶν, νὰ μὴ γίνεται λόγος γιὰ Κούρδους. Μὰ οὔτε καὶ στὴ βιβλιοθήκη του νὰ ὑπάρχει τίποτε τὸ σχετικὸ μὲ τοὺς Κούρδους.

Τώρα ὅμως γίνεται ὅλο καὶ περισσότερο λόγος γιὰ τὴ Κουρδικὴ μειονότα, γιὰ τὸ Κουρδικὸ «ζήτημα» καὶ γιὰ τὴν ἰδέα τῆς «Κουρδο-Τουρκικῆς ἀδελφότητας» ἰδιαίτερα στὸ ἀριστερὸ τμῆμα τοῦ πολιτικοῦ φάσματος τῆς Τουρκίας.

Υπάρχουν τώρα Κούρδοι ὑπουργοί, Κούρδοι μουσικοὶ ἀκόμη καὶ βιβλία γιὰ τοὺς Κούρδους τόσο στὴν Πόλη ὅσο καὶ ἀλλοῦ.

Ενα ἀπὸ τὰ πιὸ συνηθισμένα ἐγκλήματα στὴν Τουρκία εἶναι οἱ ληστείες τραπεζῶν. Ζήτημα νὰ περάσει ἑβδομάδα χωρὶς νὰ σημειωθοῦν καὶ δυὸ-τρεῖς ληστείες τραπεζῶν.

Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς δὲν εἶναι παρὰ «μικρομάγαζα χρημάτων» γι αὐτὸ καὶ ἀποτελοῦν εὔκολη λεία γιὰ τοὺς ληστές.

Μὰ καὶ τὰ κλοπιμαῖα συνήθως δὲν εἶναι περισσότερα ἀπὸ μερικὲς χιλιάδες δολλάρια. Τελευταῖα μάλιστα ἕξη ληστές, ντυμένοι ἀστυνομικοί, μπῆκαν σὲ μιὰ τράπεζα εἶπαν στὸν κόσμο ὅτι ἔπρεπε νὰ βροῦν μιὰ «βόμβα» πού εἶχαν βάλει τρομοκράτες. Κόσμος καὶ προσωπικὸ τῆς τράπεζας ἐγκατέλειψαν τὸ κτίριο μὲ σπουδὴ κι οἱ ληστὲς ἔκαναν τὴ δουλειά τους ἀνενόχλητοι.

Μακρυνὴ ἀνάμνηση γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς Πόλης ἀποτελεῖ ἡ ἐποχὴ τοῦ ληστεῖο τράπεζας ἦταν κάτι τὸ ἀνήκουστο τὴν «παλιὰ» ἐποχή. Καὶ μὲ τὸ «παλιὰ» ἐννοοῦν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ατατούρκ καὶ ὄχι βέβαια τῆς Οθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

Τούρκοι ξύπνιοι παρατηροῦν πῶς δὲν ἦταν μόνο οἱ ληστείες τραπεζῶν κάτι τὸ ἀνήκουστο τὴν «παλιὰ» ἐποχή. Καὶ μὲ τὸ «παλιὰ» ἐννοοῦν τὴν ἐποχὴ τοῦ Ατατούρκ καὶ ὄχι βέβαια τῆς Οθωμανικῆς αὐτοκρατορίας.

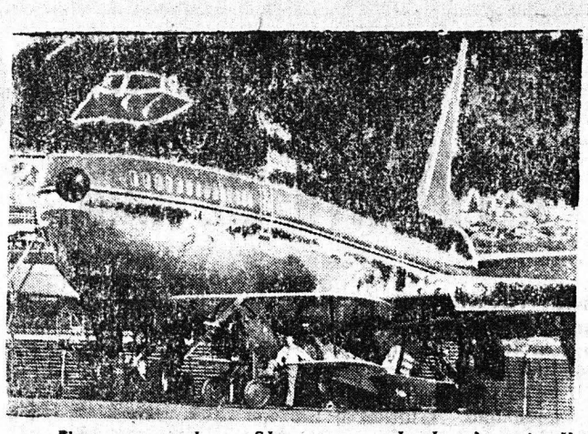

Προστατευτικὰ σχεδὸν τὸ Μπόϊνγκ 747 ἁπλώνει τὰ φτερὰ του πάνω ἀπὸ τὸ μικρὸ διπλάνο. Εἶναι καὶ τὰ δύο προϊόντα τῆς γνωστῆς ἀμερικάνικης βιομηχανίας ἀεροπλοΐας τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ παλαιότερο ἐν πτήσει μοντέλα της. Τὸ μικρὸ διπλάνο εἶναι ἕνα μπόϊνγκ 100, κατασκευῆς 1929 πού ἔκανε καριέρρα σὰν δοκιμαστήριο μηχανῶν, σάν μονάδα ἀκροβατικοῦ σμήνους καὶ σάν... βρεταννικὸ μαχητικὸ σὲ πολεμικὸ φίλμ τοῦ 1942. Από τὴν ἀφάνεια τὸ ἀνέσυρε τὸ 1976, ὁ ἀρχιδοκιμαστὴς πιλότος τῆς Μπόϊνγκ Λιοὺ Γουὶλικ, γιὰ νὰ ἀποδείξει, μετὰ τὴ σχετικὴ συντήρηση, ὅτι τὸ 49 ἐτῶν ἀεροπλανάκι δὲν ἔχει χάσει καμμιὰ ἀπὸ τὶς λαμπρὲς του ἐπιδόσεις. Χρειάζεται μόνο 30 μέτρα διαδρόμου γιὰ νὰ ἀπογειωθεῖ καὶ ἔχει ἀρχικὴ ἀναριχητικὴ ἱκανότητα 1200 μέτρων ἀνὰ λεπτό.

ΑΠΕΙΛΗ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ ΕΙΣ ΙΝΔΙΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ!

ΚΟΤΣΙΝ— Εἰς ἐν προάστιον τῆς ὑγρᾶς καὶ θερμῆς πόλεως Κότσιν, τοῦ τομέως αὐτοῦ τῆς νοτίου Ἰνδίας, εἰς νέος δημόσιος ὑπάλληλος, μένει ἄυπνος ἕως ἀργὰ τὴ νύκτα, μελετῶν τὸ «Ἰνδί» μιὰν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς σχεδὸν ὁμιλεῖ πλέον εἰς τὰς Νοτίους Ἰνδίας, διότι φοβεῖται ὅτι, ἐὰν δὲν τὴν ἐκμάθη, ἡ ἐπαγγελματική του σταδιοδρομία δὲν θὰ ἐχη μέλλον.

Εἰς τὸ Μπιχὰρ τῶν Βορείων Ἰνδιῶν, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖται εὐρέως τὸ «Ἰνδί», ἡ τοπικὴ κυβέρνησις ἐξώρυγισε τελευταίως ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν γνωρίζουν Ἰνδί, διότι ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ἀνακοινώσεις συντεταγμένας μόνον εἰς αὐτὴν τὴν γλῶσσαν. Καὶ πρὸ δύο ἑβδομάδων, εἰς τὸ Μαδράς, συνηντήθησαν οἱ τοπικοὶ πρωθυπουργοὶ τεσσάρων νοτίων κρατῶν, καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἀπογοήτευσίν των διὰ τὴν προσπάθειαν τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιβάλη τὴν γλῶσσαν Ἰνδί, εἰς πληθυσμούς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἄλλην Ἰνδικὴν γλῶσσαν.

«Η συνοδος ἐκφράζει τὴν ἀνησυχίαν της διότι πᾶσα περαιτέρω προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐπιβάλη τὸ Ἰνδί, θὰ διαβρώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν μὴ Ἰνδογλώσσων, πληθυσμῶν, πρὸς τὴν κυβέρνησιν».

Ο ἀσυνήθως ὀξὺς τόνος τῆς ἀνακοινώσεως, ἀντικατοπτρίζει τὴν ἔντασιν τῶν αἰσθημάτων, ἡ ὁποία ἔχει προκληθῆ γύρω ἀπὸ τὸ γλωσσικόν. Πολλοὶ εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἀπόστασιν 1.000 μιλίων νοτίως τοῦ Νέου Δελχί, θεωροῦν τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης ὡς ἓν ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ἐσωτερικῶν προβλημάτων, ἱκανὸν νὰ διχάσῃ τὴν χώραν καὶ νὰ στρέψῃ τὰς βορείους περιοχὰς ἐναντίον τῶν νοτίων.

Η ΑΝΑΖΩΠΥΡΩΣΙΣ

Τὰ γλωσσικὰ προβλήματα τῶν Ἰνδιῶν, προϊὸν τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν πληθυσμῶν τῆς χώρας, ὑπάρχουν ἀπὸ πολλῶν χρόνων, προκαλοῦν δὲ μεγάλας ἀντιδικίας, καὶ ἐνίοτε ταραχὰς καὶ θανάτους. Ἀλλ' ἡ ἐντασις ἀπεκορυφώθη κατὰ τοὺς τελευταίους 16 μῆνας, ἀφ' ὅτου δηλαδή, ὁ πρωθυπουργὸς Μοράγκι Ντεσάι ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, ἀντικαταστήσας τὴν Ἰντιρα Γκάντι.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ προαγωγὴ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης «Ἰνδί» ὑπῆρξεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὁ στόχος τῶν πολιτικῶν κυβερνήσεων, πολλοὶ νότιοι Ἰνδοὶ φοβοῦνται ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς Ντεσάι δὲν εἶναι τόσον πρόθυμος νὰ προστατεύσῃ τὰς τοπικὰς των γλώσσας ὅσον ἦτο ἡ Ἰντιρα, τοῦτο δέ, ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν λόγων τῆς αὐξήσεως, κατὰ τὰς πελευταίας ἐκλογάς, τῶν ψήφων ὑπὲρ τοῦ κόμματος τῆς Ἰντιρα Γκάντι εἰς τὰς Νοτίους Ἰνδίας.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος π.χ. τὸ Νέον Δελχὶ ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῇ τὸ Ἰνδὶ εἰς τὰ ἀνακοινωθέντα του πρὸς τοὺς ὁμοσπανδιακοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νοτίων Ἰνδιῶν ἂν καί, πάντοτε μὲ ἀγγλικὴν μετάφρασιν, ἔδωσε δὲ ἐντολὴν εἰς τὰς πρεσβείας τῆς χώρας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, νὰ ἀντικαθιστοῦν, ὅπου εἶναι δυνατόν, εἰς τὰς διπλωματικὰς των δραστηριότητας, τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν μὲ τὴν γλῶσσαν «Ἰνδί».

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ «Ἰνδί» ὁμιλεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ πληθυσμοῦ τῶν 630 ἑκατομμυρίων κατοίκων εἶναι ἡ περισσότερον ὁμιλουμένη ἐκ τῶν δώδεκα ἄλλων μεγάλων τοπικῶν γλωσσῶν. Παρὰ ταῦτα, εἶναι εὔκολον νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ πολλῶν κατοίκων τῶν Βορείων Ἰνδιῶν, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν τὰς ἄλλας γλώσσας των τὸ «Ἰνδί», ὅμως, εἶναι τελείως ἀκατανόητον εἰς τοὺς νοτίους Ἰνδούς, οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν τὰς Δραβιδιανὰς γλώσσας, ὡς τὸ «Μαλαγιάλαμ», τὴν τοπικὴ γλῶσσα 30 περίπου ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων.

ΤΙ ΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τὸ Σύνταγμα τοῦ 1950 ὁρίζει τὸ «Ἰνδί» ὡς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τῆς χώρας, ἀλλὰ μετέπειτα νομοθεσία ἐγγυᾶται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα θὰ χρησιμοποιῆται παραλλήλως πρὸς τὸ «Ἰνδί» διὰ τοὺς κατοίκους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν κατέχουν τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν.

Ἀκόμη καὶ πολλοὶ μὴ ἰνδόφωνοι ἐπιθυμοῦν τὴν προαγωγὴν τοῦ «Ἰνδί» διὰ λόγους ἐθνικῆς ἑνότητος. Ἄλλοι, ὅμως θεωροῦν τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὡς ἕνα ἀξιόλογον μέσον πνευματικῆς προόδου τῶν Ἰνδιῶν, παρ' ὅλον ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα δὲν εἶναι ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα οὐδενὸς Ἰνδοῦ.

«Προτιμῶ νὰ συζητῶ μὲ κάποιον εἰς τὸ Νέον Δελχὶ εἰς μίαν γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀμφότεροι ἐκμάθει εἰς τὸ σχολεῖον, παρὰ εἰς τὴν τοπικὴν του γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν πραγματικῶς, δὲν χειρίζομαι μὲ ἄνεσιν», λέγει εἷς κυβερνητικὸς ὑπάλληλος εἰς Νέον Δελχί.

Ἀλλ' ὁ Ντεσάϊ ἀπαντᾶ εἰς τὴν ἀποψιν αὐτὴν μὲ τὸ ἐπιχείρημα: «Εἶναι τόσον πτωχὴ ἡ Ἰνδία, ὥστε νὰ μὴ ἔχη τὴν ἰδικήν της γλῶσσαν; Δὲν ἔχει καμμίαν ἀντιδικίαν μὲ τὴν Ἀγγλικὴν λώσσαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ αὐτη Ἰνδικὴ γλῶσσα».

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΟΥ ΜΠΡΕΖΝΙΕΦ

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ «διαδόχου» τοῦ Μπρέζνιεφ Κουλάκωφ, ξεσπά ἴσως, τώρα ὁ καυγὰς γιὰ τὴ διαδοχή Τὰ καινούργια πλακάτ στοὺς τοίχους τῆς πρωτεύουσας τῆς Σοβιετικῆς Ενωσης δὲν δείχνουν πιὰ τὸν Μπρέζνιεφ νέο καὶ ρωμαλέο ἀλλὰ τὸν παρουσιάζουν ὁ πως ἀκριβῶς εἶναι στὴν πραγματικότητα: γερασμένο, μὲ τὰ γυαλιά του, καὶ κάπως καταβεβλημένο. Αὐτὲς οἱ ρεαλιστικὲς φωτογραφίες σημαίνουν, ὅτι παρ ὁ λο πού ὁ γενικὸς γραμματέας τοῦ Σοβιετικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐκπληρώνει ὅλες του τὶς ὑποχρεώσεις, ἡ ἡγεσία τοῦ Κόμματος ἄρχισε νὰ παίρνει στὰ σοβαρὰ τὴν ἡλικία του. Ο Λεονὶντ Μπρέζνιεφ εἶναι πιὰ 71 χρόνων.

Δυτικοὶ διπλωμάτες στὴ Μόσχα, παρατηροῦν ὅτι οἱ δίκες ἐναντίον τῶν σοβιετικῶν πολιτῶν - ἀγωνιστῶν ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἶναι ἕνα σημάδι τοῦ καυγᾶ γιὰ τὴ διαδοχή. Σύμφωνα μὲ τὴ θεωρία αὐτὴ ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νιούσγουϊκ» Φρέντ Κολεμάν, μεταδίδει ὅτι οἱ συντηρητικὲς δυνάμεις στὸν κρατικὸ μηχανισμό, στὸ στρατὸ καὶ ἀνάμεσα στοὺς ἰδεολόγους τοῦ κόμματος προσπαθοῦν συνειδητὰ νὰ δυσχεράνουν τὴν ὕφεση ἀνάμεσα στὶς Ηνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὴ Σοβιετικὴ Ενωση.

Αφοῦ λοιπὸν ἡ μάχη γιὰ τὴν ἐξουσία ἔχει ἤδη ξεσπάσει, ὑπάρχει μιὰ εἴδηση πού ἔχει ἰδιαίτερη σημασία

Τρεῖς μέρες μετὰ τὴν καταδίκη τοῦ Στσαράνσκυ σὲ 13 χρόνια κάθειρξη, πέθανε «ἀπροσδόκητα», τὸ μέλος τοῦ πολιτικοῦ γραφείου Φιοντὸρ Κουλάκωφ 60 χρόνων πού προοριζόταν γιὰ διάδοχος τοῦ Μπρέζνιεφ.

Γιὰ νὰ «στηριχτεῖ» δημόσια ἕνας φυσιολογικὸς θάνατος τοῦ Κουλάκωφ, ἡ κυβέρνηση δημοσίευσε μιὰ διάγνωση, ὑπογεγραμμένη ὀπὸ ἑπτὰ γιατροὺς.

Σύμφωνα μ' αὐτὴν ὁ Κουλάκωφ (ὁ ὁποίος τὴν ἡμέρα τῆς καταδίκης εἶχε θεαθεῖ, σὲ πολὺ καλὴ κατάσταση, σὲ μιὰ ἔκθεση στὴ Μόσχα) ὑπέφερε ἀπὸ πολλὲς ἀρρώστιες: ἀπὸ ἀρτηριοσκλήρωση, καρδιοπάθεια, χρόνια πάθηση τῶν πνευμόνων καὶ στομαχικὸ ἕλκος.

Η ἰατροδικαστικὴ ἐξέταση ἔδειξε «σύγκοπὴ καρδιᾶς». Σχολιάζεται ὅμως εὐρέως τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ εἷς ἐκ τῶν δικαστῶν τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς σὲ ἀγροτικὰ θέματα, πέθανε δύο ἑβδομάδες ἀκριβῶς μετὰ τὴν ὀξεία κρίση τοῦ Μπρέζνιεφ γιὰ τὶς ἐλλείψεις τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Σὲ ἡλικία 39 χρονῶν, μόλις, ὁλοκλήρωσε ὁ Κουλάκωφ τὶς σπουδές του στὴν ἀγρονομία. Ἀμέσως μετὰ ἔγινε ὑπουργὸς Σιτηρῶν, ἀλλὰ ἀμέσως μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνο ἔχασε τὴ θέση του, ἐξ αἰτίας ἰσχυροῦ καυγᾶ μὲ τὸν Κρούτσεφ.

Ο Μπρέζνιεφ πού κι αὐτὸς ἔχει σπουδάσει ἀγρονομία ἀμέσως μόλις πῆρε τὴν ἐξουσία τὸ 1964 τὸν ἤθελε στὴ γραμματεία τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς.

Ο Κουλάκωφ φρόντισε νὰ διοχετεύεται τὸ ἕνα τέταρτο ὅλων τῶν ἐπενδύσεων στὸν ἀγροτικὸ τομέα.

Γιὰ τὴν ἀμφίβολη ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ σχεδίου δὲν θεωρήθηκε ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς Αγροτικῶν Υποθέσεων Πολγιάνσκι.

Ο Κουλάκωφ προωθήθηκε στὸ Πολιτικὸ Γραφεῖο ἐνῶ ὁ Πολγιάνσκι ἐκπαραθυρώθηκε.

Γύρω ἀπὸ δύο χρόνια, ὁ Κουλάκωφ, σὰν γραμματέας τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς, ὁ νέλαβε τὰ ἐμπιστευτικὰ θέματα ἐμφανίζόταν σὲ ἐπίσημα ταξίδια στὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες καὶ δημοσίευε ὁλες του τὶς ὁμιλίες.

Ο Κουλάκωφ δὲν ἦταν συντηρητικός. Εξόργιζε ἴσως τοὺς ἀντισημίτες, πού πίστευαν ὅτι δικαιωνόντουσαν, μὲ τὸ νὰ διώκουν Εβραίους, ὅπως τὸν Σταράνσκυ καὶ τὸν Γκίναμπουργκ Καὶ ὁ Δαβὶδ ὁ πατέρας τοῦ Κουλάκωφ ἦταν Εβραίος.

Ο Κουλάκωφ ἦταν ἀπὸ τοὺς νεώτερους ἀνάμεσα στὰ μέλη τοῦ πολιτικοῦ γραφείου. Νεώτεροί του ἦταν μόνο ὁ γραμματέας τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης τῆς Οὐκρανίας, προσωπικὸς φίλος τοῦ Μπρέζνιεφ Στερμπίτσκι, πού ὅμως σὰν ἐπαρχιώτης δὲν ἔχει καμία πιθανότητα στὴ διαδοχὴ καὶ ὁ γραμματέας τοῦ κόμματος στὸ Λένινγκραντ, Ρομάνωφ.

Η μέση ἡλικία τῶν ὑπολοίπων 11 γραφειοκρατῶν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου εἶναι 70 χρόνια.

Οἱ γραφειοκράτες τῆς ἀντιπολίτευσης, φοβοῦνται πάντα τὴν πιθανότητα νὰ παρουσιαστοῦν νέα πρόσωπα στὸ προσκήνιο, ἀπὸ τὰ 281 μέλη τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς, πού πολλὰ ἀπ' αὐτὰ εἶναι στρατευμένα πολιτικὰ καὶ προσανατολισμένα πρὸς τὴ Δύση.

Τὴν ἡμέρα τῆς καταδίκης τοῦ Στσαράνσκυ, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Ζαχάρωφ ἀτομικὸς φυσικὸς Σέρκεϊ Πολικάνωφ μέλος τῆς Ακαδημίας καὶ βραβευμένος μὲ τὸ βραβεῖο Λένιν, προσχώρησε στὴ διωκόμενη «ἐπιτροπὴ Ελσίνκι».

Τὴν ἴδια μέρα ὁ Κουλάκωφ ζοῦσε ἀκόμη — ἡ ἐφημερίδα τοῦ κόμματος «Πράβντα», παρουσίαζε ἕνα νέο πρόσωπο: Τὸν Κονσταντὶν Τσερένκο, γραμματέα τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς.

Ο ἄνθρωπος αὐτός, ἐδῶ καὶ 32 χρόνια ἀκολουθεῖ κατὰ πόδας τὴν ἄνοδο τοῦ Μπρέζνιεφ, σὰν προσωπικὸς του σύμβουλος. Εἶναι πέντε χρόνια νεώτερος ἀπὸ τὸν ἀρχηγό του.

ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΣΕ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΠΟΥ ΡΥΠΑΙΝΟΥΝ

Θὰ ἀσκεῖται ποινικὴ δίωξη καὶ θὰ ἐπιβάλονται χρηματικὲς ποινὲς ἀπὸ 1.000 - 1.000.000 δρχ. στὶς βιομηχανικὲς καὶ βιοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις πού προκαλοῦν ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος μὲ τὴν ἐκπομπὴ τοῦ καπνοῦ πέραν ὁρισμένου ἀνεκτοῦ ὁρίου πού προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἀτελὴ καῦση ὑγρῶν καυσίμων.

Μὲ τὴν σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας - Ενεργείας κ. Μ. Εβερτ ἐπίσης καθιερώνεται ἡ διενέργεια εἰδικοῦ ἐλέγχου γιὰ τὴν διαπίστωση τῆς τελείας καύσεως τῶν ὑγρῶν καυσίμων στὶς βιομηχανικὲς ἐπιχειρήσεις.

Τὸ μέτρο ὅπως ἀνακοινώθηκε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Βιομηχανίας-Ενεργείας κατέστη ἀναγκαῖο διότι διαπιστώνεται ὅτι προκαλεῖται ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος καὶ παράλληλα σπατάλη ὑγρῶν καυσίμων ἀπὸ τὴν ἀτελῆ καῦση τους.

Εξ ἄλλου ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο Βιομηχανίας ἐπεβλήθη σαν πρὸ ἡμερῶν πρόστιμα 200.000 δρχ. στὴ χαρτοποιΐα ΒΙΣ τοῦ Βόλου καὶ τὴν κονσερβοποιΐα ΕΛΒΑΚ τῆς Λάρισας, διότι δὲν διέθετον τὶς κατάλληλες ἐγκαταστάσεις ἐπεξεργασίας ἀποβλήτων καὶ ρύπαιναν τὴν γύρω περιοχὴ καὶ τὸ περιβάλλον.

Τὰ πρόστιμα ἐπιβλήθηκαν μετὰ τὴν διαπίστωση τῶν παραβάσεων ἀπὸ τὸν Γ. Γραμματέα τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας -- Ἐνεργείας κ. Δ.Ψηλὸ κατὰ τὴν πρόσφατη ἐπιθεώρηση τῶν βιομηχανιῶν τῶν περιοχῶν Βόλου καὶ Λάρισας.

Ο κ. Δ. Ψηλὸς ἀπαντῶν σὲ ἐρώτηση τῶν δημοσιογράφων σχετικὰ μὲ τὴ ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τὶς βιομηχανίες στὸ Βόλο καὶ ἰδιαίτερα στὴ Βιομηχανικὴ περιοχή, ὅπως καὶ στὴ Λάρισα, ἀνέφερε ὅτι διαπίστωσε σοβαρὲς ἐλλείψεις στὶς ἐγκαταστάσεις ἀποβλήτων καὶ λυμάτων ἀπὸ ὁρισμένες βιομηχανίες καὶ καταστρατήγηση τῆς σχετικῆς νομοθεσίας γεγονὸς πού ὅπως τόνισε προκαλεῖ κινδύνους γιὰ τὸ φυτικὸ καὶ ζωϊκὸ περιβάλλον τῶν περιοχῶν.

Ο Γ. Γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας ἀνέφερε ὅτι στὴν περίπτωση πού οἱ βιομηχανίες στὶς ὁποίες παρατηρήθηκαν ἐλλείψεις καὶ ὑπερβάσεις τοῦ δὲν συμορφωθοῦν μὲ τὶς ὑποδείξεις τοῦ ὑπουργείου καὶ δὲν ἐγκαταστήσουν τοὺς ἀναγκαίους μηχανισμοὺς ἐξουδετερώσεως τῶν ἀποβλήτων θὰ τοὺς ἐπιβληθοῦν αὐστηρότερες κυρώσεις καὶ τελικῶς ἡ διακοπὴ τῆς λειτουργίας του.

Τὸ θέμα τῆς γενικώτερης ἐξυγιάνσεως τῆς βιομηχανικῆς περιοχῆς Βόλου ἀπὸ τὰ βιομηχανικὰ ἀπόβλητα ἀνέφερε ὁ κ. Δ. Ψηλὸς θὰ ἀντιμετωπισθεῖ διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ συστήματος λυμάτων τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν ΕΤΒΑ.

Σχετικὰ μὲ τὴν Θεσσαλικὴ Χαρτοποιΐα Λαρίσης καὶ τὴν βιομηχανία ζάχαρης τῆς ἰδίας περιοχῆς τὶς ὁποίας ἐπιθεώρησε ὁ Γ. Γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας ἀνέφερε ὅτι οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες παρακολουθοῦν καὶ ἐλέγχουν τὴν ἐφαρμογὴ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέτρων πού ἐπιβλήθησαν στὶς δύο βιομηχανίες γιὰ τὴν ἐξουδετέρωση τῶν λυμάτων τους, τὰ ὁποῖα πρὸ καιροῦ ρύπαιναν τὸν Πηνειὸ ποταμό.

Καὶ στὶς δύο περιοχὲς Βόλου καὶ Λάρισας τὶς ὁποίες ἐπισκέφθηκε ὁ κ. Δ. Ψηλὸς εἶχε συνεργασίες μὲ τὶς τοπικὲς ἀρχὲς καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν βιομηχανικῶν ὀργανώσεων οἱ ὁποῖοι τοῦ ἐπέβαλαν κα